

พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่น จังหวัดสุรินทร์

The Behavior and Satisfaction of Thai tourists towards Surin local food.

คเชนทร์ วัฒนะโกศล* ศิวาพร พยัคฆนันท์ รุจิเรศ รุ่งสว่าง หทัยชนก รัตนถาวรกิติ ฐานิดา สิทธิเชื้อ

Khachen Watthanakosol*, Siwaporn Phayakkanant, Rijirej Roongsawang,

Hathaichanok Rattanathawornkiti, Thanida Sitthisua

อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*,2,3,4,5

Lecturer, Faculty of Management Science, Surindra Rajabhat University

K_nhui19@hotmail.com

Received: July 14, 2020

Revised: September 28, 2020

Accepted: September 30, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดสุรินทร์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการเก็บตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 383 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-distribution และการวิเคราะห์ความแปรปรวน วิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่าพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ รายได้และอาชีพ ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นไม่แตกต่างกัน และนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นแตกต่างกัน และพบว่าความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นโดยรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่น

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ อาหารพื้นถิ่น จังหวัดสุรินทร์

Abstract

A study on the behavior and satisfaction of Thai tourists towards local food in Surin province. The aims are to study the consumption behavior and satisfaction of Thai tourists and study the relationship between consumption behavior and satisfaction of Thai tourists to the local food in Surin. This research is quantitative, the sample used in the study selected by accidental sampling from 383 Thai tourists in Surin province. Data were analyzed in term

of percentage, mean, and standard deviation. Compare the means with t-distribution, analysis of variance Multivariate Analysis And multiple regression analysis. Research finding were that the aververage behavior of local cuisine consumption was in high level (mean 3.76). The sastisfaction was in high level (mean 3.86). There was sastisfaction different between tourists with different sex, age, education level, income and occupation. It was found that tourists with sex, age, Income and occupation were different in comsumption behavior, but not different between education level. The overall satisfaction of local food was in positive correlations with local food consumption behavior.

Keywords: Satisfaction, Local Food, Surin Province

บทนำ

วัฒนธรรมการบริโภคอาหาร ถือเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในการบ่งชี้ ถึงการดำรงตัวตนของผู้คน ในสังคมที่ปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ซึ่งอดีตอาหารเป็นเพียงปัจจัยในการดำรงชีพ แต่ในปัจจุบันมีความหมายแฝงมากกว่าเดิม เนื่องจากอาหารพื้นถิ่นเป็นเสมือนภาพตัวแทนที่สามารถส่งผลให้บุคคลทั่วไป และนักท่องเที่ยวมีทัศนคติและความเข้าใจเรื่องราวความเป็นอยู่ของผู้คนในอดีต ผ่านสังคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ หล่อหลอมร่วมกับวิถีแห่งการดำเนินชีวิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ (กิริติพร จูตะวิริยะ, คำยีน สานยาวง และคำพอน อินทิพอน, 2554) การบริโภคอาหารพื้นถิ่นของนักท่องเที่ยว ถือเป็นการใช้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ ศักยภาพและความได้เปรียบของอาหารจึงเป็นสิ่งสำคัญในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น อันจะนำมาสู่การพัฒนาของประเทศโดยการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการการท่องเที่ยวผ่านรากฐานทางวัฒนธรรมและสังคม รวมทั้งเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์อาหารไทยและให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวผ่านวัฒนธรรมทางอาหารได้ (เบญจมาภรณ์ ชำนาญฉา, 2561)

จังหวัดสุรินทร์ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งนอกจากจะมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกแล้วนั้น จังหวัดสุรินทร์ยังมีวัฒนธรรมที่หลากหลายทางเชื้อชาติ มีความหลากหลายของอาหารที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยวได้ ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านทางอาหารพื้นถิ่นที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ การแสวงหาความเป็นเอกลักษณ์ในแต่ละท้องถิ่นยังคงเป็นที่นิยม นักท่องเที่ยวในปัจจุบันยังคงสนใจการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ในการท่องเที่ยว การหาร้านอาหาร ร้านกาแฟ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของท้องถิ่นที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น (เบญจมาภรณ์ ชำนาญฉา, 2561) ความพึงพอใจในอาหารช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวเพื่อซื้อสินค้าและบริการ ซึ่งสอดคล้องกับองค์การการท่องเที่ยวโลก ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงอาหารว่า เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและกำลังพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ โดยมากกว่า 1 ใน 3 ของนักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวไปกับอาหารการกิน ดังนั้น อาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทางและเป็นส่วนสำคัญของประสบการณ์ที่มีคุณภาพในการเดินทาง (UNWTO, 2012) เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านทางอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่มีคุณภาพในการเดินทางของนักท่องเที่ยว สามารถตอบสนองพฤติกรรมบริโภค สร้างความพึงพอใจในการบริการนักท่องเที่ยว และเพื่อเพิ่มผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจากการบริการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันทางการตลาดของธุรกิจอาหารได้

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะหาแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ ผ่านทางอาหารโดยคำนึงถึงพฤติกรรมการบริโภค และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ โดยการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว จำแนกตามรายละเอียด 3 ด้านของ (Canny, 2013) คือด้านคุณภาพของอาหาร (Food quality), คุณภาพการบริการ (Service quality) และสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ (Physical environment)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร (Population) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดสุรินทร์
2. กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดสุรินทร์ โดยหากจากสูตรของ Weiers (Weiers, 2005) จึงได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 383 คน
3. วิธีสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เลือกใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ที่สามารถให้ข้อมูลกับผู้วิจัยได้
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

5.1 การตรวจสอบเนื้อหา (Content Validity) ทดสอบความเที่ยงตรงด้วย IOC (Index of Item-objective Congruence) โดยได้รับการตรวจทานจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ IOC ≥ 0.5 (สุวิมล ติรภานันท์, 2551)

5.2 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นหรือความเที่ยง (Reliability) นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่จะศึกษาจำนวน 30 ตัวอย่างและทดสอบด้วยค่าสถิติ Alpha ของ Cronbach Coefficient (Cronbach, 1970) โดยได้ค่าความเชื่อมั่น 0.991 ซึ่งแสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลในพื้นที่จริงได้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามตามจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยเริ่มเก็บข้อมูลในวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2561 จำนวน 383 ฉบับ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับ และตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นตรวจสอบเนื้อหาความในแบบสอบถามที่ตอบกลับถึงความสมบูรณ์ นับจำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์เท่านั้น

7. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยค่าเฉลี่ย ประกอบด้วยเกณฑ์การวัดระดับคะแนนที่แบ่งเป็น 5 ช่วงคือ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 มาก ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 น้อย ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 น้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-distribution ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองค่า และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ANOVA ใช้สถิติ F-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ค่าขึ้นไป วิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ผลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 383 คน ขอนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า นักท่องเที่ยวในจังหวัดสุรินทร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็น เพศหญิง ร้อยละ 51.7 มีอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 43.1 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 67.1 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 26.1 มีรายได้ระหว่าง 50,000-100,000 บาท ร้อยละ 37.3 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	185	48.3
หญิง	198	51.7
2. อายุ		
20 ปี และต่ำกว่า	14	3.7
21-30 ปี	165	43.1
31-40 ปี	83	21.7
41-50 ปี	86	22.5
51 ปีขึ้นไป	35	9.1
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	53	13.9
ปริญญาตรี	257	67.1
สูงกว่าปริญญาตรี	73	19.1

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพ		
รับราชการ	85	22.2
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	55	14.4
พนักงานเอกชน (ลูกจ้างโรงงานและบริษัท)	52	13.6
ธุรกิจส่วนตัว	100	26.1
เกษตรกร	10	2.6
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	81	21.1
5. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 50,000 บาท	132	34.5
50,000 – 100,000 บาท	143	37.3
100,001 ขึ้นไป	108	28.2

2. พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ข้อที่มีระดับความเห็นมากที่สุดคือ ประสงค์ที่จะกลับมาลิ้มลองอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์อีกครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมาคือมีความสุขทุกครั้งที่ได้ทานอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และจะแนะนำต่อให้ผู้อื่นทราบถึงความน่าลิ้มลองอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ 3.69 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่น จังหวัดสุรินทร์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเห็น
1. ท่านมีความประสงค์ที่จะกลับมาลิ้มลอง อาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์อีกครั้ง	3.89	0.8304	มาก
2. ท่านจะแนะนำต่อให้ผู้อื่นทราบถึงความน่าลิ้ม ลองอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์	3.69	0.8096	มาก
3. ท่านมีความสุขทุกครั้งที่ได้ทานอาหารพื้นถิ่น จังหวัดสุรินทร์	3.71	0.8389	มาก
รวม	3.76	0.6637	มาก

3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณภาพของอาหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 รองลงมา คือ

ด้านคุณภาพการบริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และน้อยที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

ความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ อาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านคุณภาพของอาหาร	3.91	0.6580	มาก
ด้านคุณภาพการบริการ	3.87	0.6663	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ	3.82	0.6797	มาก
รวม	3.86	0.6126	มาก

4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกรายด้าน ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านคุณภาพของอาหาร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจด้านคุณภาพของอาหารมากที่สุด คือ ความอร่อยของอาหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 รองลงมา คือ ความน่ารับประทานของอาหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อาหารใหม่สดเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และน้อยที่สุด คือ การบริการอาหารด้วยอุณหภูมิที่เหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

2. ด้านคุณภาพการบริการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจด้านคุณภาพการบริการมากที่สุด คือ มีการให้บริการด้วยความสุภาพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 รองลงมา คือ ผู้ให้บริการอาหาร บริการด้วยความเต็มใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 อาหารตรงกับความต้องการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 น้อยที่สุด คือ ผู้ให้บริการมีการรักษาความสะอาดของตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

3. ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพมากที่สุด คือ สถานที่มีความสะอาดสบาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 รองลงมา คือ มีการใช้แสงที่เหมาะสมกับอาหาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 มีการออกแบบร้านค้าอย่างน่าสนใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 น้อยที่สุด คือ มีสภาพของอากาศที่ปลอดโปร่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกรายด้าน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี ต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกรายด้าน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
ด้านคุณภาพของอาหาร	3.91	0.6580	มาก
1. ความอร่อยของอาหาร	4.13	0.8273	มาก
2. ความน่ารับประทานของอาหาร	3.88	0.7780	มาก
3. การบริการอาหารด้วยอุณหภูมิที่เหมาะสม	3.78	0.8387	มาก
4. อาหารใหม่สดเสมอ	3.84	0.8239	มาก
ด้านคุณภาพการบริการ	3.87	0.6663	มาก
1. อาหารตรงกับความต้องการ	3.84	0.8722	มาก
2. ผู้ให้บริการอาหาร บริการด้วยความเต็มใจ	3.89	0.8379	มาก
3. มีการให้บริการด้วยความสุภาพ	3.94	0.8069	มาก
4. ผู้ให้บริการมีการรักษาความสะอาดของตนเอง	3.80	0.8274	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ	3.82	0.6797	มาก
1. สถานที่มีความสะอาดสบาย	3.84	0.8469	มาก
2. มีการออกแบบร้านค้าอย่างน่าสนใจ	3.81	0.8620	มาก
3. มีการใช้แสงที่เหมาะสมกับอาหาร	3.82	0.7903	มาก
รวม	3.86	0.6126	มาก

5. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า ความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นด้านคุณภาพของอาหาร (AT) ความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นด้านคุณภาพการบริการ (BT) และความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ (CT) ความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นโดยรวม (SAT) กับ พฤติกรรมผู้บริโภคอาหารพื้นถิ่น (DT) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นกับ พฤติกรรมการบริโภค อาหารพื้นถิ่นของนักท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

ตัวแปร	AT	BT	CT	SAT	DT	VIF
$\bar{x}$	3.91	3.87	3.82	3.86	3.76	
S.D.	0.6579	0.6663	0.6797	0.6126	0.6637	
AT		.781*	.727*	.910*	.643*	2.506
BT			.777*	.930*	.658*	2.209
CT				.912*	.684*	3.190
SAT					.722*	2.121

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นด้านคุณภาพของอาหาร (AT) ความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นด้านคุณภาพการบริการ (BT) และความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ (CT) ความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นโดยรวม (SAT) กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่น (DT) โดยสามารถเขียนสมการถดถอยพหุคูณได้ ดังนี้

$DT = .755 + 1.084 (SAT)$ โดยสมการที่ได้นี้สามารถพยากรณ์ค่าพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่น (DT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.000$) โดยความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่น โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง ($Adj R^2$) เท่ากับ 0.521 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ในสมการถดถอยพหุคูณ

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	t	p-value
ค่าคงที่ (a)	.755	.150		
ด้านคุณภาพของอาหาร (AT)	-.143	.095	-1.506	.133
ด้านคุณภาพการบริการ (BT)	-.161	.106	-1.521	.129
ความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นโดยรวม (SAT)	1.084	.173	6.263	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ที่แตกต่างกัน พบว่า

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ในแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวชายมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์สูงกว่านักท่องเที่ยวหญิง ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าสถิติ (t-test) พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ (โดยรวม) ของนักท่องเที่ยว
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

เพศ	$\bar{x}$	S.D.	t	p-value
ชาย	3.91	0.5042	18.016	0.000*
หญิง	3.63	0.7604		

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 ปีและต่ำกว่า มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ที่สูงที่สุด รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี และน้อยที่สุดคืออายุ 41 ปีขึ้นไป ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์
จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{x}$	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
30 ปี และ ต่ำกว่า	3.94	ระหว่างกลุ่ม	10.940	2	5.470	13.212	0.000*
31-40 ปี	3.63	ภายในกลุ่ม	157.327	380	0.414		
41 ปี ขึ้นไป	3.59	รวม	168.267	382			

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาและอื่น ๆ มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคือ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ และน้อยที่สุดคือพนักงานบริษัทและธุรกิจส่วนตัว ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{x}$	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ข้าราชการและ พนักงาน		ระหว่างกลุ่ม					
รัฐวิสาหกิจ	3.81		4.670	2	2.335	5.424	0.005*
บริษัทและ ธุรกิจส่วนตัว		ภายในกลุ่ม					
นักศึกษา	3.63		163.597	380	0.431		
และอื่น ๆ	3.90	รวม	168.267	382			

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาทต่อเดือน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 50,000–100,000 บาทต่อเดือน และน้อยที่สุด คือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 100,001 ขึ้นไป ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้	$\bar{x}$	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ต่ำกว่า		ระหว่างกลุ่ม					
50,000	3.94		10.275	2	5.138	12.357	0.000*
50,000- 100,000	3.78	ภายในกลุ่ม	157.992	380	0.416		
100,001 ขึ้นไป	3.52	รวม	168.267	382			

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ที่แตกต่างกัน พบว่า

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวเพศชายมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากกว่านักท่องเที่ยวเพศหญิง ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกตาม
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ

เพศ	$\bar{x}$	S.D.	t	p-value
ด้านคุณภาพของอาหาร				
ชาย	4.04	0.5111	14.574	0.000*
หญิง	3.78	0.7513		
ด้านคุณภาพการบริการ				
ชาย	3.99	0.5455	13.303	0.000*
หญิง	3.75	0.7443		
ด้านสภาพแวดล้อมทางด้าน				
กายภาพ				
ชาย	3.93	0.5200	11.168	0.001*
หญิง	3.70	0.7860		
ความพึงพอใจโดยรวม				
ชาย	3.99	0.4569	15.499	0.000*
หญิง	3.75	0.7102		

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 ปีและต่ำกว่า มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคืออายุ 41 ปีขึ้นไป และน้อยที่สุดคือ 31-40 ปี ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{x}$	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านคุณภาพของอาหาร							
30 ปี และต่ำกว่า		ระหว่างกลุ่ม	4.568	2	2.284	5.398	0.005*
31-40 ปี	4.02	ภายในกลุ่ม	160.798	380	0.423		
41 ปี ขึ้นไป	3.81	รวม	165.366	382			
ด้านคุณภาพกาบริการ							
30 ปี และต่ำกว่า		ระหว่างกลุ่ม	5.241	2	2.621	6.059	0.003*
31-40 ปี	3.99	ภายในกลุ่ม	164.350	380	0.433		
41 ปี ขึ้นไป	3.76	รวม	169.591	382			
ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ							
30 ปี และต่ำกว่า		ระหว่างกลุ่ม	7.832	2	3.916	8.823	0.000*
31-40 ปี	3.97	ภายในกลุ่ม	168.661	380	0.444		
41 ปี ขึ้นไป	3.67	รวม	176.493	382			
ความพึงพอใจโดยรวม							
30 ปี และต่ำกว่า		ระหว่างกลุ่ม				8.007	0.000*
31-40 ปี	3.99	ภายในกลุ่ม	5.798	2	2.899		
41 ปี ขึ้นไป	3.74	รวม	137.577	380	0.362		
30 ปี และต่ำกว่า		ระหว่างกลุ่ม				8.007	0.000*
31-40 ปี	3.99	ภายในกลุ่ม	5.798	2	2.899		
41 ปี ขึ้นไป	3.75	รวม	143.375	382			

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมแตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจรายด้านบางด้านแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านแล้ว พบว่า ด้านคุณภาพการบริการและด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพที่มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งขึ้นไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และน้อยที่สุดคือจบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ดังตารางที่

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านคุณภาพของอาหาร							
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.86	ระหว่างกลุ่ม	1.910	2	0.955	2.221	0.110
ปริญญาตรี	3.87	ภายในกลุ่ม	163.456	380	0.430		
สูงกว่าปริญญาตรี	4.05	รวม	165.366	382			
ด้านคุณภาพการบริการ							
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.72	ระหว่างกลุ่ม	5.688	2	2.844	6.594	0.002*
ปริญญาตรี	3.83	ภายในกลุ่ม	163.903	380	0.431		
สูงกว่าปริญญาตรี	4.11	รวม	169.591	382			
ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ							
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.67	ระหว่างกลุ่ม	3.742	2	1.871	4.116	0.017*
ปริญญาตรี	3.79	ภายในกลุ่ม	172.751	380	0.455		
สูงกว่าปริญญาตรี	4.00	รวม	176.493	382			
ความพึงพอใจโดยรวม							
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.75	ระหว่างกลุ่ม	3.535	2	1.767	4.803	0.009*
ปริญญาตรี	3.83	ภายในกลุ่ม	139.840	380	0.368		
สูงกว่าปริญญาตรี	4.05	รวม	143.375	382			

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาและอื่น ๆ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทและธุรกิจส่วนตัวน้อยที่สุด ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{x}$	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านคุณภาพของอาหาร							
ข้าราชการและ พนักงาน							
ระหว่างกลุ่ม							
รัฐวิสาหกิจ	4.05		5.670	2	2.835	6.746	0.001*
บริษัทและ ธุรกิจส่วนตัว		ภายในกลุ่ม					
นักศึกษา	3.77		159.696	380	0.420		
และอื่น ๆ	3.92	รวม	165.366	382			
ด้านคุณภาพการบริการ							
ข้าราชการและ พนักงาน							
ระหว่างกลุ่ม							
รัฐวิสาหกิจ	4.02		6.630	2	3.315	7.731	0.001*
บริษัทและ ธุรกิจส่วนตัว		ภายในกลุ่ม					
นักศึกษา	3.72		162.961	380	0.429		
และอื่น ๆ	3.88	รวม	169.591	382			
ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ							
ข้าราชการและ พนักงาน							
ระหว่างกลุ่ม							
รัฐวิสาหกิจ	3.94		3.750	2	1.875	4.124	0.017*
บริษัทและ ธุรกิจส่วนตัว		ภายในกลุ่ม					
นักศึกษา	3.72		172.743	380	0.455		
และอื่น ๆ	3.77	รวม	176.493	382			
ความพึงพอใจโดยรวม							
ข้าราชการและ พนักงาน							
ระหว่างกลุ่ม							
รัฐวิสาหกิจ	4.00		5.184	2	2.592	7.128	0.001*
บริษัทและ ธุรกิจส่วนตัว		ภายในกลุ่ม					
นักศึกษา	3.74		138.191	380	0.364		
และอื่น ๆ	3.86	รวม	143.375	382			

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ผลการทดสอบ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาทต่อเดือน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 50,000 - 100,000 บาทต่อเดือน และน้อยที่สุดคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 100,001 ขึ้นไป ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อ เดือน

รายได้	$\bar{x}$	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านคุณภาพของอาหาร							
ต่ำกว่า 50,000	4.05	ระหว่างกลุ่ม	8.221	2	4.111	9.940	0.000*
50,000–100,000	3.94	ภายในกลุ่ม	157.145	380	0.414		
100,001 ขึ้นไป	3.68	รวม	165.366	382			
ด้านคุณภาพการบริการ							
ต่ำกว่า 50,000	4.02	ระหว่างกลุ่ม	9.558	2	4.779	11.348	0.000*
50,000–100,000	3.90	ภายในกลุ่ม	160.033	380	0.421		
100,001 ขึ้นไป	3.63	รวม	169.591	382			
ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ							
ต่ำกว่า 50,000	3.95	ระหว่างกลุ่ม	8.838	2	4.419	10.016	0.000*
50,000–100,000	3.87	ภายในกลุ่ม	167.655	380	0.441		
100,001 ขึ้นไป	3.58	รวม	176.493	382			
ความพึงพอใจโดยรวม							
ต่ำกว่า 50,000	4.01	ระหว่างกลุ่ม	8.845	2	4.422	12.491	0.000*
50,000–100,000	3.91	ภายในกลุ่ม	134.530	380	0.354		
100,001 ขึ้นไป	3.63	รวม	143.375	382			

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดสุรินทร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ระหว่าง 50,000-100,000 บาท ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธาสินี วิทยาภรณ์ และคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ เบ็ญฤทธิ์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าร้านอาหารไทยในประเทศมาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี

2. พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นมากที่สุดคือ ประสงค์ที่จะกลับมาลิ้มลองอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์อีกครั้ง รองลงมาคือมีความสุขทุกครั้งที่ได้ทานอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ และจะแนะนำต่อให้ผู้อื่นทราบถึงความน่าลิ้มลองอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความรู้สึกเป็นกันเองระหว่างผู้ขายและความมีมิตรแบบคนอีสาน ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกประทับใจในอิตาลียัย รวมทั้งการต่อรองราคาได้พอสมควร จึงเป็นเสน่ห์ที่ทำให้มีความประทับใจและต้องการมาลิ้มลองอีกครั้ง จนอาจส่งผลให้พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่น จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรมย์ พรหมจรรยา และคณะ (2546) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวชนบท กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต พบว่า นอกจากนักท่องเที่ยวจะมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว นักท่องเที่ยวยังสนใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในหมู่บ้านและรู้จักการทำอาหารพื้นบ้านที่ใช้ในการบริโภคประจำวันของชุมชนอีกด้วย

3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ด้านต่าง ๆ ในภาพรวม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก และในรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพของอาหาร ด้านคุณภาพการบริการ ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธาสินี วิทยาภรณ์ และคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีพึงพอใจต่อเอกลักษณ์อาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และในรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ จำแนกรายด้าน

4.1 ด้านคุณภาพของอาหาร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจด้านคุณภาพของอาหารมากที่สุดคือ ความอร่อยของอาหาร รองลงมาคือ ความน่ารับประทานของอาหาร อาหารใหม่สดเสมอ และน้อยที่สุดคือ การบริการอาหารด้วยอุณหภูมิที่เหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยชนก ฉิมบ้านไร่ และรักษพงษ์ วงศาโรจน์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศักยภาพอาหารพื้นเมืองและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวอาหารพื้นเมืองจังหวัดน่าน พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นเมืองน่านด้านคุณภาพของอาหารพื้นเมืองโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า รสชาติของอาหาร

ความสะอาดของอาหาร การจัดตกแต่งจานนํารับประทาน คุณค่าทางโภชนาการของอาหาร คุณภาพ – ได้มาตรฐาน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ยกเว้นความสดของอาหาร ที่มีความพึงพอใจมากที่สุด

4.2 ด้านคุณภาพการบริการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจด้านคุณภาพการบริการมากที่สุดคือ มีการให้บริการด้วยความสุภาพ ร่องลงมาคือ ผู้ให้บริการอาหาร บริการด้วยความเต็มใจ อาหารตรงกับความต้องการ น้อยที่สุดคือ ผู้ให้บริการมีการรักษาความสะอาดของตนเอง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยชนก ฉิมบ้านไร่ และรักษ์พงศ์ วงศาโรจน์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศักยภาพอาหารพื้นเมืองและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านอาหารพื้นเมืองจังหวัดน่าน พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออาหารพื้นเมืองน่าน ด้านลักษณะของผู้ให้บริการโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การแต่งกายของพนักงานบริการ ความรวดเร็วในการให้บริการของพนักงาน การให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองได้อย่างชัดเจนและถูกต้องของพนักงาน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงนภา วินิจวรกิจกุล (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมืองในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมืองปัจจัยหนึ่ง คือ พนักงานมีความสามารถในการให้บริการได้รวดเร็วแก่ผู้ใช้บริการรับประทานอาหาร

4.3 ด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพมากที่สุดคือ สถานที่มีความสะอาดสบาย ร่องลงมาคือ มีการใช้แสงที่เหมาะสมกับอาหาร มีการออกแบบร้านค้าอย่างน่าสนใจ น้อยที่สุดคือ มีสภาพของอากาศที่ปลอดโปร่ง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรमितร กุลกาลยีนยง (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย และปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อร้านอาหารไทยในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเปรียบเทียบกับผู้บริโภคกลุ่ม Gen-X และ Gen-Y พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นกลุ่ม Gen-X และ Gen-Y มีความคิดเห็นที่มีต่อบรรยากาศร้านในระดับมาก

5. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

เมื่อวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์พบว่า ความพึงพอใจอาหารพื้นถิ่นโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Canny (2013) รายงานว่าความพึงพอใจของลูกค้ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับความตั้งใจในการรับประทานอาหารของชาวอินโดนีเซียในร้านอาหารเมืองจาการ์ตา

6. อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน

6.1 นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จะมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

นักท่องเที่ยงที่มีลักษณะส่วนบุคคลของเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวชายมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์สูงกว่านักท่องเที่ยวหญิง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกฤตา นันทะสิน (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคและความภักดีต่ออาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคมีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพในด้านมูลค่าการบริโภค (บาท/ครั้ง) แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 ปีและต่ำกว่า มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์สูงที่สุด รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี และน้อยที่สุดคืออายุ 41 ปีขึ้นไป ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ ณัฐฤตา นันทะสิน (2558) ที่กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความคิดและพฤติกรรมที่เหมือนหรือแตกต่างกันไปตามแต่ละช่วงอายุ จึงส่งผลให้พฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวแตกต่างกับงานวิจัยของ สุธาสินี วัยภรณ์ และคณะ (2561) ที่ได้ศึกษาอิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของเด็กวัยก่อนเรียน โดยผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยก่อนเรียนที่มาจากครอบครัวที่แตกต่างกันทางด้านการศึกษามีนิสัยการบริโภคที่ต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาและอื่น ๆ มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคือ ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ และน้อยที่สุดคือพนักงานบริษัทและธุรกิจส่วนตัว ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงคินุ ประยูรหงษ์ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารตามสุขบัญญัติแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรีปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารตามสุขบัญญัติแห่งชาติแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาทต่อเดือน มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 50,000-100,000 บาทต่อเดือน และน้อยที่สุดคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 100,001 ขึ้นไป ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ มโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์ (2560) ได้ศึกษา พฤติกรรมการบริโภคอาหารส่งผลต่อสุขภาพของผู้สูงอายุในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของทอดและของหวานแตกต่างกัน

6.2 นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จะมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวเพศชายมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากกว่านักท่องเที่ยวเพศหญิง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ สาโรจน์วงศ์ (2560) ได้ศึกษาความนิยมในการบริโภคอาหารท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดตราด พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของเพศต่างกันมีความนิยมในการบริโภคอาหารท้องถิ่นโดยรวมแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 30 ปีและต่ำกว่า มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคืออายุ 41 ปีขึ้นไป และน้อยที่สุดคือ 31-40 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาสินี วัยภรณ์ และคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเอกลักษณ์อาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมแตกต่างกัน แต่มีความพึงพอใจรายด้านบางด้านแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ด้านคุณภาพการบริการและด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพที่มีความพึงพอใจแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งขึ้นไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคือจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และน้อยที่สุดคือจบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ สารจน์วงศ์ (2560) ได้ศึกษาความนิยมในการบริโภคอาหารท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดตราด พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความนิยมในการบริโภคอาหารท้องถิ่นโดยรวมแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาและอื่น ๆ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทและธุรกิจส่วนตัวน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาสินี วียาภรณ์ และคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อเอกลักษณ์ของอาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี อาชีพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเอกลักษณ์อาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะส่วนบุคคลของรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาทต่อเดือน มีความพึงพอใจต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์มากที่สุด รองลงมาคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 50,000 - 100,000 บาทต่อเดือน และน้อยที่สุดคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 100,001 ขึ้นไป ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวัณย์ ทวีมดุง (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการร้านอาหารจานด่วนเคเอฟซี ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมในการใช้บริการร้านเคเอฟซีของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านคุณภาพของอาหาร รองลงมาคือด้านคุณภาพการบริการ และน้อยที่สุดคือด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ ดังนั้นในการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวอาหารพื้นถิ่นน่าจะพิจารณาถึงเรื่องการจัดกิจกรรมอาหารพื้นถิ่นสุรินทร์อร่อย สะอาดและราคาไม่แพง เพื่อเป็นการกระตุ้นการบริโภคและการท่องเที่ยวอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ที่น้อยที่สุดคือ การบริการอาหารด้วยอุณหภูมิที่เหมาะสม ดังนั้นในการพัฒนาการท่องเที่ยวอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ น่าจะพิจารณาถึงการพัฒนารูปแบบภาชนะใส่อาหารให้เหมาะสมสวยงามสามารถรักษาอุณหภูมิและความสะอาดของอาหารในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการแพ็คเกจอาหารที่ระลึกร่างกาย ให้อาหารน่ารับประทานและเป็นของฝากได้

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่น จังหวัดสุรินทร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นมากที่สุดคือ

ประสงค์ที่จะกลับมาลิ้มลองอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์อีกครั้ง รองลงมาคือมีความสุขทุกครั้งที่ได้ทานอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ และจะแนะนำต่อให้ผู้อื่นทราบถึงความน่าลิ้มลองอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ ดังนั้นในการพัฒนาการท่องเที่ยวอาหารพื้นถิ่นจังหวัดสุรินทร์ น่าจะพิจารณาถึงการพัฒนากิจกรรมการสนับสนุนการมาลิ้มลองซ้ำ เช่น ส่วนลดราคาที่พักและอาหาร ส่วนลดค่าบริการนำเที่ยว เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์และผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในชุมชนและพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารพื้นถิ่นของนักท่องเที่ยว ทั้งในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้ต่อไป
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมให้ครอบคลุมธุรกิจการท่องเที่ยวในชุมชน โดยมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เจาะจงมากขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ สารจน์วงศ์. (2560). ความนิยมในการบริโภคอาหารท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดตราด. (ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- กิตติพร จุฑะวิริยะ, คำยีน สานยาวง, และคำพอน อินทิพอน. (2554). วิธีการบริโภคอาหารกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ เขตนครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว. *วารสารสังคมมนุษย์*, 7(2), 49-73.
- ณัฐกฤตา นันทะสิน. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคและความภักดีต่ออาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. *กระแสนวัฒนธรรม*, 16(29), 3-18.
- ดวงนภา วินิจวรกิจกุล. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการร้านอาหารพื้นเมืองในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- นงคณัฐ ประยูรหงษ์. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารตามสุขบัญญัติแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรีปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน
- เบญจมาภรณ์ ชำนาญฉา. (2561). การท่องเที่ยวเชิงอาหาร : ศักยภาพและความได้เปรียบของประเทศไทย. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 24(1), 103-116.
- ปาริชาติ เบญญฤทธิ์. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าร้านอาหารไทยในประเทศมาเลเซีย. *กระแสนวัฒนธรรม*, 17(32), 59-72.
- พรมิตร กุลกาลยีนง. (2561). พฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย และปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อร้านอาหารไทยในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเปรียบเทียบผู้บริโภคกลุ่ม Gen-X และ Gen-Y. *วารสารวิชาการนวัตกรรมการสื่อสารสังคม*. 6(1), 66-75.
- มนัส ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์. (2560). พฤติกรรมการบริโภคอาหารส่งผลต่อสุขภาพของผู้สูงอายุในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารศรีวันาลัยวิจัย*, 7(2), 90-103.
- ลาวัญญ์ ทวีผดุง. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการร้านอาหารจานด่วนเคเอฟซีของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

- สุธาสินี วิทยาภรณ์, จุฑามาส วัชรวงศ์ทิพย์, จิตตินัน วุฒิกร และญาดา วรรณสุข. (2561). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อเอกลักษณ์ของ อาหารท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ต. วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 16(2), 128-137.
- สุวิมล ติรภานันท์. (2551). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยชนก ฉิมบ้านไร่ และรักษพงศ์ วงศาโรจน์. (2558). ศักยภาพอาหารพื้นเมืองและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านอาหารพื้นเมืองจังหวัดน่าน. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ, 11(1), 37-53.
- อภิรมย์ พรหมจรรยา, ชุติมา ต่อเจริญ และคมสัน รัชตพันธ์. (2546). การพัฒนาการท่องเที่ยวชนบท : จังหวัดภูเก็ต. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- Canny, I. U. (2013). *The Role of Food Quality, Service Quality, and Physical Environment on Customer Satisfaction and Future Behavioral Intentions in Casual Dining Restaurant*. Konferensi Nasional Riset Manajemen VII, Palembang.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed). New York: Harper.
- United Nations World Tourism Organization. (2012). *Global report on food tourism : AM report volume four*. Madrid, Spain: Author.
- Weiers, R. M. (2005). *Introduction to Business Statistics. International Student Edition*. (5th ed) Edition. Pennsylvania, USA. Duxbury Press, Thomson - Brooks/cole.

Translated Thai References

- Benrit, P. (2016). Factors Affecting Customer Satisfaction of Thai Restaurants in Malaysia. *SiamU Journal-ebook*, 17(32), 59-72.
- Chimbanrai, H., Wongsarot, R. (2015). Potential of Local Food and Guidelines for Tourism Promotion through Local Food of Nan Province. *Journal of Thai International and Thai Tourism*, 11(1), 37-53.
- Chumnanchar, B. (2018). Gastronomy Tourism : Thailand's Competitiveness. *APHEIT JOURNALS*, 24(1), 103-116.
- Jutaviriya, K., Sannhavong, K., & Inthiphon, K. (2011). Consumption of Local Food and Social Changes in Vientiane in the Era of Globalization. *Journal of Mekong Societies*, 7(2), 49-74.
- Kulkalyuenyong, P. (2018). Thai Food Consumption Behavior, and Determinants of Consumer Satisfaction towards Thai Food Restaurants in Bangkok: A Comparative Study of Gen-X and Gen-Y. *The journal of social communication innovation*, 6(1), 66-75.
- Nuntasin, N. (2015). Factors Affecting Consumer's Consumption Behavior and Loyalty toward Health Food in Bangkok Metropolis. *SiamU Journal-ebook*, 16(29), 3-18.

- Penpong, M. S. (2017). Food consumption behaviors and decisions that affect the health of older person in Suratthani Province. *Journal of Srivanalai Vijai*, 7(2), 90-103.
- Prayoonhong, N. (2004). *Factor affecting food consumption behavior in accordance with the national health recommendationa of Srinakharinwirot first year undergraduate students*. (Thesis Master of Science, Srinakharinwirot University).
- Promchanya, A., Torchareon, C., & Ratchatapan, K. (2003). *Rural Tourism Development: Phuket Province*. Bangkok: The Thailand Research Fund.
- Sarojwong, K. (2017). *Factors Affecting Local Food Preferences of Residents of Trat Province*. (Independent Study Master of Public Administration, Rambhai Barni Rajabhat University).
- Srisaard, B. (2002). *Preliminary research*. (7th ed). Bangkok: Suweeriyasan Co., Ltd.
- Taweepadoog, L. (2016). *Factors Influencing Consumer Choice at KFC in Bangkok and Perimeters*. (Independent Study Master of Business Administration, Thammasat University).
- Tirakanant, S. (2008). *Research Methodology in Sciences : Guidelines for practice*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Vinitworakitkul, D. (2001). *Factors affecting Thai tourists in choosing to use local restaurants in Muang district ChiangMai Province*. (Master of Arts Thesis, Chiang Mai University).
- Viyaporn, S., Watcharawongthip, J., Wuttikorn, J., & Wansuk, Y. (2018). *Satisfaction of Thai Tourists of identity traditional food in Phuket Province*. MBU e-journal Mahamakut Buddhist University, 16(2), 128-137.